Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 8 **Rozeslána dne 14. března 1995** **Cena Kč 16,–**

OBSAH:

36. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

37. Zákon o neperiodických publikacích

38. Zákon o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích

39. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii

40. Zákon o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů

41. Zákon, kterým se mění zákon České národní rady č. 62/1992 Sb., o poplatcích za uložení odpadů

42. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 366/1992 Sb., o opatřeních ve vztahu ke Svazové republice Jugoslávie (Srbsko a Černá Hora), ve znění zákona č. 215/1993 Sb.

43. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti organizace za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání

44. Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se doplňuje vyhláška Ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Ministerstva spravedlnosti č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby

45. Vyhláška Českého báňského úřadu o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu v dolech s nebezpečím důlních otřesů

46. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Ministerstvem životního prostředí České republiky a Spolkovým ministerstvem pro životní prostředí, ochranu přírody a bezpečnost reaktorů Spolkové republiky Německo o uskutečnění společného pilotního projektu na ochranu životního prostředí „Městské čistírny odpadních vod v severních Čechách“

36

ZÁKON

ze dne 7. února 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 271/1992 Sb. a zákona č. 273/1994 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. d) se za slova „v řízení" vkládají tato slova: „v prvním stupni".

2. V § 2 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Poplatníkem je i odpůrce, který se vzájemným návrhem domáhá vyššího nároku, než je cena poplatného úkonu navrhovatele; odpůrce je poplatníkem jen v rozsahu, v němž jím uplatněný vzájemný návrh přesahuje cenu poplatného úkonu navrhovatele.".

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

3. § 2 odst. 5 zní:

„(5) Poplatníkem je i ten, kdo podal opravný prostředek proti rozhodnutí soudu nebo proti rozhodnutí orgánu veřejné správy anebo žalobu proti rozhodnutí orgánu veřejné správy.".

4. V § 3 se vypouští odstavec 1 včetně poznámky č. 1) a zrušuje se označení odstavce 2.

5. § 5 odst. 1 zní:

„(1) Sazby poplatků jsou stanoveny pevnou částkou nebo procentem ze základu poplatku (dále jen „procentní poplatek"). Sazby poplatků jsou uvedeny v sazebníku.".

6. V § 5 odst. 2 se částka „500 Kč" nahrazuje částkou „1000 Kč".

7. § 6 odst. 1 včetně poznámky č. 2) zní:

„(1) Základem procentího poplatku je cena předmětu poplatného úkonu podle zvláštních předpisů.[2]) Nelze-li cenu takto zjistit, je základem poplatku cena obvyklá v místě a čase vzniku poplatkové povinnosti.

8. § 6 odst. 3 až 11 včetně poznámky č. 2a) znějí:

„(3) Základem procentího poplatku v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů je cena všech věcí patřících do bezpodílového spoluvlastnictví manželů a ostatních hodnot, které se vypořádávají.

(4) Základem poplatku v řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví je cena věci po odečtení ceny podílu navrhovatele, směřuje-li návrh na přikázání věci navrhovateli nebo v případě návrhu na prodej věci. Směřuje-li návrh na přikázání věci ostatním spoluvlastníkům, je základem poplatku cena věci po odečtení ceny podílu ostatních spoluvlastníků. V případě reálného rozdělení věci je základem poplatku cena dělené věci.

(5) Cena příslušenství předmětu poplatného úkonu je základem poplatku jen v případech, je-li příslušenství předmětem samostatného poplatného úkonu. U poplatných úkonů prováděných ve věcech obchodních však základ poplatku zahrnuje i výši smluvených úroků splatných do dne podání návrhu na zahájení řízení, pokud se jejich přiznání navrhovatel domáhá, jakož i výši úroků stanovených zvláštním předpisem.[2a])

(6) Je-li předmětem poplatného úkonu opětující se plnění, je základem poplatku cena odpovídající součtu všech opětujících se plnění. Jde-li o plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, považuje se za základ poplatku pětinásobek ceny ročního plnění.

(7) Nelze-li stanovit základ poplatku podle odstavce 6, je základem procentního poplatku částka ve výši 10 000 Kč.

(8) Je-li v návrhu na zahájení řízení uplatněno více peněžitých nároků z jednoho nebo z různých závazkových vztahů, je základem procentního poplatku součet cen všech uplatňovaných nároků, pokud jejich úhrn nepřesahuje výši 10 000 Kč a sazba procentního poplatku z jednotlivých nároků je stanovena ve stejné výši. Přesahuje-li součet všech uplatňovaných nároků tuto výši nebo je-li procentní poplatek z jednotlivých nároků stanoven rozdílnou sazbou, je základem procentního poplatku cena každého jednotlivého nároku uvedená v návrhu tak, jako by šlo o samostatně podaný návrh.

---

[2]) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách.
Vyhláška Ministerstva financí č. 178/1994 Sb., o oceňování staveb, pozemků a trvalých porostů.".

(9) V řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí soudu je základem procentního poplatku cena nároku uplatňovaného v tomto řízení, není-li v § 5 odst. 2 stanoveno jinak.

(10) Je-li základ poplatku vyjádřen v cizí měně, vypočte se procentní poplatek ze základu poplatku přepočteného na českou měnu podle příslušného kurzu platného pro nákup valut, který je uveden v kurzovním lístku České národní banky vydaném k prvnímu dni měsíce, v němž je poplatek splatný nebo v němž soud o výši poplatku rozhodl. Pro přepočet měny, která není uvedena v kurzovním lístku České národní banky, se použije kurz USD k této měně vyhlášený ústřední nebo jí na roveň postavenou bankou státu, v němž platí přepočítávaná měna. Platnost použitého kurzu měn, které nejsou vedeny v kurzovním lístku České národní banky, je poplatník povinen soudu prokázat dokladem získaným prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí. Placení poplatku poplatníky s bydlištěm nebo sídlem na území Slovenské republiky v měně Slovenské republiky se řídí platebními dohodami uzavřenými mezi Českou republikou a Slovenskou republikou nebo obecně platnými devizovými předpisy.

(11) Základ poplatku se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a poplatek vypočtený ze základu na celé koruny dolů.

[2a]) § 502 obchodního zákoníku.“.

9. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně nadpisu zní:

„§ 6a

Stanovení výše poplatku

(1) Je-li jedním návrhem uplatněno více nároků, činí poplatek z tohoto návrhu součet procentních poplatků vypočtených podle § 6 odst. 8, jde-li o nároky peněžité, a poplatků stanovených pevnou sazbou, jde-li o nároky nepeněžité.

(2) Rozšíří-li se po podání návrhu předmět poplatného úkonu, poplatník je povinen doplatit poplatek. V řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí soudu doplatí poplatek jen v případě, že se rozšíří předmět poplatného úkonu na návrh.

(3) Omezí-li se předmět poplatného úkonu dříve, než soud začal jednat ve věci samé, sníží soud zaplacený poplatek o odpovídající část. Přeplatek vrátí soud poplatníkovi podle § 10 zákona.“.

10. § 7 odst. 1 zní:

„(1) Poplatek za podání návrhu je splatný vznikem poplatkové povinnosti, jde-li o poplatky stanovené pevnou sazbou placené kolkovou známkou. V ostatních případech jsou poplatky splatné na základě výzvy soudu do tří dnů ode dne jejího doručení.“.

11. V § 7 odst. 2 se slova „„odvolání nebo dovolání“ nahrazují slovy „nebo odvolání“.

12. § 7 odst. 4 zní:

„(4) Rozšíří-li se po podání návrhu předmět poplatného úkonu, poplatek se doplatí ve lhůtě a za podmínek stanovených v odstavci 1.“.

13. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Způsob placení poplatků

(1) Poplatky vybírají, vyměřují, doměřují a vymáhají soudy. Poplatky se platí v české měně. Poplatky, které nejsou vyšší než 5000 Kč, lze platit kolkovými známkami vydanými Ministerstvem financí. Ostatní poplatky se platí na účet státního rozpočtu zřízený u České národní banky pro jednotlivé soudy (dále jen „účet soudu“).

(2) Poplatky se platí na účet soudu, který provádí řízení, s výjimkou uvedenou v odstavcích 3 a 4.

(3) Za řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí soudu se platí poplatky na účet soudu, proti jehož rozhodnutí je opravný prostředek podáván.

(4) Za řízení o povolení obnovy řízení se platí poplatek na účet soudu, který rozhoduje o povolení obnovy řízení.“.

14. § 10 odst. 1 a 2 znějí:

„(1) Soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Bylo-li na poplatku zaplaceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Z účtu soudu vrátí soud obdobně i poplatek, popřípadě přeplatek na poplatku zaplaceném kolkovou známkou. Poplatek (přeplatek) a 50 % ze zaplaceného poplatku podle odstavců 2 a 3 soud nevrátí, nepřevyšují-li částku 50 Kč.

(2) Soud vrátí z účtu soudu, u kterého byl poplatek zaplacen, 50 % z poplatku, zastaví-li soud řízení dříve, než začal jednat ve věci samé. Soud však nevrátí poplatek ani jeho část, zastaví-li dovolací řízení z důvodu zpětvzetí dovolání. Soud vrátí 50 % z poplatku za návrh na vydání platebního rozkazu, byl-li vzat zpět nejpozději poslední den lhůty pro podání odporu, a za návrh na povolení obnovy řízení nebo za odvolání, zamítl-li je soud pro opožděnost, nepřípustnost nebo proto, že je podal ten, kdo k jejich podání není oprávněn.“.

15. V § 10 se vypouštějí odstavce 3 a 5.

Dosavadní odstavce 4 a 6 se označují jako odstavce 3 a 4.

16. V § 10 novém odstavci 3 se na konci druhé věty slova „vrací se polovina poplatku“ nahrazují slovy „soud vrátí 50 % ze zaplaceného poplatku“ a na konci třetí věty se slova „vrátí se polovina poplatků zaplacených v obou stupních řízení“ nahrazují slovy „soud vrátí 50 % ze zaplaceného poplatku za odvolání“.

17. § 11 odst. 1, 2 a 3 včetně poznámek č. 3), 4) a 4a) znějí:

„(1) Od poplatku se osvobozují poplatné úkony ve věcech

a) opatrovnických, péče o nezletilé děti, osvojení a povolení uzavřít manželství,

b) sociálního zabezpečení, nemocenského pojištění, pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, státních dávek a sociální péče,

c) vzájemné vyživovací povinnosti rodičů a dětí,

d) sporů o plnění závazků z kolektivních smluv, ze kterých nevznikají nároky jednotlivým zaměstnancům,

e) souvisejících s uplatňováním volebního práva,

f) dědických v prvním stupni řízení,

g) náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,

h) způsobilosti k právním úkonům,

ch) výkonu rozhodnutí k vymožení pohledávek ze soudních poplatků, z peněžitých trestů, pokut a nákladů řízení vymáhaných státem.

(2) Od poplatku se osvobozují

a) Česká republika a státní fondy,

b) obce v případech, kdy se spor týká výkonu státní správy, který je na ně přenesen,

c) navrhovatel v řízení o určení výživného, nejde-li o vzájemnou vyživovací povinnost rodičů a dětí,

d) navrhovatel v řízení o náhradu škody na zdraví včetně náhrady škody na věcech vzniklé v souvislosti s ublížením na zdraví,

e) navrhovatel v řízení o náhradu škody z pracovního úrazu a nemoci z povolání,

f) neprovdaná matka v řízení o příspěvek na výživu a úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a slehnutím,

g) navrhovatel v řízení o určení otcovství, s výjimkou navrhovatele v řízení o popření otcovství,

h) diplomatická zastupitelství cizích států a delegovaní diplomatičtí zástupci, konzulové z povolání a další osoby, jsou-li státními příslušníky cizích států, požívající podle mezinárodního práva[3]) výsady a imunity, je-li zaručena vzájemnost a nejde-li o poplatné úkony prováděné v osobním zájmu nebo k osobnímu prospěchu těchto osob,

ch) cizinec v řízení o přiznání statutu uprchlíka,

i) navrhovatel v řízení o vydání věci nebo uplatnění nároku podle zvláštních předpisů,[4]) je-li v těchto předpisech zakotven nárok na osvobození,

j) navrhovatel, který uplatňuje nároky podle zákona o mimosoudních rehabilitacích.[4a])

(3) Osvobození podle odstavců 1 a 2 se vztahuje i na řízení o opravných prostředcích a na řízení o výkonu rozhodnutí.

---

[3]) Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.
Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konsulárních stycích.

[4]) Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

[4a]) Zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů.“.

18. V § 12 se na konci druhé věty tečka nahrazuje čárkou a připojují se tato slova: „popřípadě se poplatek doměří.“. V poslední větě se za slova „O vrácení poplatku“ vkládají tato slova: „, popřípadě doměření poplatku,“.

19. V § 13 odst. 2 se slova „sjednal dohodu o splácení dlužné částky“ nahrazují slovy „předseda soudu povolil[4b]) posečkání poplatku nebo jeho zaplacení ve splátkách,“.

Poznámka č. 4b) zní:

„[4b]) § 60 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

20. Za § 13 se vkládá nový § 13a, který včetně nadpisu a poznámek č. 4c) a 4d) zní:

„§ 13a

Evidence a řízení

Soudy vedou evidenci poplatkových povinností, jejich úhrad nebo zániků a z toho vyplývajících přeplatků či nedoplatků. Při evidenci o soudních poplatcích soudy postupují podle zvláštního předpisu.[4c]) V řízení ve věcech poplatků rozhoduje a postupuje soud podle občanského soudního řádu, jestliže tento zákon, popřípadě zvláštní předpis[4d]) nestanoví jinak.

[4c]) § 62 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

[4d]) Zákon ČNR č. 337/1992 Sb.“.

21. V § 16 odst. 1 se vypouštějí slova „obecně závazným“.

22. V § 16 odst. 2 se vypouští slovo „krajského“.

Poznámka č. 5) zní:

„[5]) § 65 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.“.

23. V § 17 se slova „vybírané za úkony prokuratury“ nahrazují slovy „vrácené z účtu soudu“.

24. Příloha k zákonu ČNR č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zní:

„Příloha k zákonu ČNR č. 549/1991 Sb.

SAZEBNÍK SOUDNÍCH POPLATKŮ

Poznámky k sazebníku:

1. Poplatky za řízení podle příslušných položek sazebníku se vybírají za řízení v prvním stupni, ale i za odvolání a za dovolání.
2. Došlo-li ke zrušení rozsudku v důsledku odvolání, dovolání, nebo povolení obnovy řízení, neplatí poplatek z odvolání nebo dovolání proti novému rozhodnutí soudu prvního stupně poplatník, který již jednou poplatek z odvolání nebo dovolání zaplatil; jde o položky 1, 6, 8, 9 a 18 sazebníku.

Položka 1

Návrh na zahájení občanského soudního řízení

a) z ceny předmětu řízení	4 % nejméně Kč 500,– nejvýše Kč 500 000,–
b) nelze-li předmět řízení ocenit	Kč 1000,–

Poznámky:

1. Za návrh na předběžné opatření se vybere poplatek podle písmene b) této položky ve výši 50 %.
2. Podle této položky se postupuje jen v případech, není-li v dalších položkách sazebníku stanoveno jinak.
3. Poplatek za odvolání nebo dovolání do rozhodnutí soudu, kterým bylo rozhodováno jen o předmětu řízení, se neplatí.
4. Podle této položky vybere soud poplatek i za návrh na vydání platebního rozkazu; odpor proti platebnímu rozkazu poplatku nepodléhá. To platí obdobně pro řízení směnečné a šekové a pro námitky v těchto řízeních.
5. Ze vzájemného návrhu odpůrce se platí poplatek tak, jako by byl tento návrh podáván samostatně.

Položka 2

Návrh na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti	Kč 300,–

Položka 3

Návrh na uznání cizích rozhodnutí v manželských věcech a ve věcech zjištění nebo popření otcovství	Kč 500,–

Položka 4

Návrh na zahájení řízení

a) na ochranu osobnosti	
– bez návrhu na náhradu nemajetkové újmy	Kč 1000,–
– s návrhem na náhradu nemajetkové újmy	Kč 4000,–
b) ve věcech podle zákona o periodickém tisku a ostatních informačních prostředcích	Kč 2000,–

Položka 5

a) Za schválený smír uzavřený ve smírčím řízení	
– z ceny předmětu smíru	2 % nejméně Kč 300,– nejvýše Kč 20 000,–
– nelze-li předmět smíru ocenit	Kč 500,–
b) Návrh na zrušení usnesení o schválení smíru	Kč 500,–

Poznámky:

1. Návrh na smírčí řízení poplatku nepodléhá.

2. Za řízení ve věci samé se poplatek znovu neplatí, bylo-li na návrh zrušeno usnesení o schválení smíru.

Položka 6

Návrh na povolení obnovy řízení	Kč 500,–

Poznámka:

Jestliže se v původním řízení nekonalo řízení odvolací nebo dovolací a v obnoveném řízení je podáváno odvolání či dovolání, platí se za odvolání nebo dovolání poplatek podle příslušné položky sazebníku. Za řízení ve věci samé se poplatek neplatí.

Položka 7

Návrh na zrušení bezpodílového spoluvlastnictví manželů	Kč 500,–

Položka 8

a) Za vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, z ceny předmětu řízení	3 % nejméně Kč 1000,– nejvýše Kč 200 000,–
b) Za odvolání proti rozhodnutí o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů	Kč 1000,–
c) Za dovolání proti rozhodnutí o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů	Kč 500,–

Položka 9

a) Návrh na rozvod manželství	Kč 600,–
b) Návrh na řízení o neplatnost manželství, návrh na určení, zda tu manželství je či není	Kč 500,–
c) Návrh na určení nebo popření otcovství	Kč 1000,–

Poznámka:

Za odvolání nebo dovolání jen proti výroku o úpravě poměrů manželů k nezletilým dětem z jejich manželství pro dobu po rozvodu, popřípadě proti výroku o výchově a výživě nezletilého dítěte (§ 113 o.s.ř.) se poplatek nevybere.

Položka 10

Návrh na určení výživného	1 % z navrhované částky nejméně Kč 300,– nejvíce Kč 10 000,–

Položka 11

Za pomoc soudu před nařízením výkonu rozhodnutí	Kč 200,–

Poznámka:

Poplatek podle této položky se nevybere, poskytuje-li soud pomoc před vymáháním výživného pro nezletilé děti.

Položka 12

Návrh na zahájení řízení ve věcech obchodních	
a) z ceny předmětu řízení	4 % nejméně Kč 500,– nejvýše Kč 1 mil.
b) nelze-li předmět řízení ocenit	Kč 5000,–

Poznámky:

1. Za návrh na předběžné opatření se vybere poplatek podle písmene b) této položky ve výši 50 %.
2. Podle této položky vybere soud poplatek i za návrh na vydání platebního rozkazu; odpor proti platebnímu rozkazu poplatku nepodléhá. To platí obdobně pro řízení směnečné a šekové a pro námitky v těchto řízeních.
3. Poplatek za odvolání nebo za dovolání do rozhodnutí soudu, kterým bylo rozhodováno jen o základu předmětu řízení, se neplatí.
4. Podle této položky se postupuje jen v případech, není-li předmět řízení ve věcech obchodních stanoven dále.
5. Ze vzájemného návrhu odpůrce se platí poplatek tak, jako by byl tento návrh podáván samostatně.

Položka 13

a) Návrh na zápis do obchodního rejstříku	
– zapisuje-li se vklad společníka nebo jmění	0,5 % nejméně Kč 3000,– nejvýše Kč 20 000,–
– nezapisuje-li se vklad nebo jmění	Kč 3000,–
b) Návrh na výzmaz z obchodního rejstříku	Kč 1000,–
c) Návrh na změnu zápisu v obchodním rejstříku	Kč 500,–
d) Návrh na doplnění zápisu v obchodním rejstříku	Kč 500,–

Poznámky:

1. Základem procentního poplatku podle písmene a) této položky je
   – součet zapisovaných vkladů jednotlivých společníků pro komanditní společnosti,
   – zapisovaná částka základního jmění pro společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti a pro družstva,
   – zapisovaná částka kmenového jmění pro státní podnik.
2. Poplatek podle písmene c) této položky se vybere za každou skutečnost, která se mění v zápise v obchodním rejstříku, s výjimkou uvedenou v poznámce 3.
3. Za změnu zápisu výše jmění nebo vkladů se vybere poplatek podle písmene a) této položky.
4. Poplatek podle písmene d) této položky se vybere za doplnění každé skutečnosti do zápisu v obchodním rejstříku.

Položka 14

Návrh na zahájení řízení ve věcech	
a) ochrany hospodářské soutěže nebo nekalé soutěže	Kč 5000,–
b) práv k obchodnímu jménu, práv k ochranné známce nebo práv k označení původu	Kč 5000,–
c) neplatnosti rozhodčích smluv nebo zrušení nálezů vydaných rozhodci na základě rozhodčí smlouvy	Kč 5000,–

Položka 15

a) Za konkurzní řízení	1 % zpeněžené částky z podstaty nejméně Kč 1000,– nejvýše Kč 500 000,–
b) Za konkurzní řízení ukončené nuceným vyrovnáním	0,5 % z částky použité k uspokojení věřitelů nejméně Kč 1000,– nejvýše Kč 200 000,–
c) Za vyrovnací řízení	0,25 % z částky použité k uspokojení věřitelů nejméně Kč 500,– nejvýše Kč 100 000,–

Poznámka:

Návrhy na zahájení řízení, která s konkurzním řízením souvisejí a nejsou uvedena v této položce, se zpoplatňují podle položky 12 sazebníku. Jde např. o řízení podle § 15 odst. 1, § 19 odst. 2, § 23 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Položka 16

Za dožádání rozhodců v rozhodčím řízení v obchodním styku o provedení úkonu soudem nebo za návrh na předběžné opatření v tomto řízení

a) z ceny předmětu řízení	2 % nejméně Kč 500,– nejvýše Kč 20 000,–
b) nelze-li předmět řízení ocenit	Kč 2000,–

Poznámka:

Za návrh na předběžné opatření v tomto řízení se vybere poplatek podle písmene b) této položky ve výši 50 %.

Položka 17

Za žalobu nebo opravný prostředek proti rozhodnutí orgánu veřejné správy	Kč 1000,–

Položka 18

1. Návrh na nařízení výkonu rozhodnutí

a) z ceny vymáhaného nároku	2 % nejméně Kč 300,– nejvýše Kč 50 000,–
b) nelze-li vymáhaný nárok ocenit	Kč 500,–

Poznámky:

1. Z návrhu na druhé a další nařízení výkonu rozhodnutí na základě téhož vykonatelného rozhodnutí proti témuž účastníku se zaplatí tři čtvrtiny příslušných poplatků.
2. Za návrhy na zastavení výkonu rozhodnutí nebo za jeho odklad a za odvolání nebo dovolání ve věci výkonu rozhodnutí se poplatek nevybere.

Položka 19

Za sepsání návrhu na zahájení řízení do protokolu nebo za sepsání odvolání (protestu) proti rozhodnutí do protokolu

a) z ceny předmětu řízení	1 % nejméně Kč 500,– nejvýše Kč 5000,–
b) nelze-li předmět řízení ocenit	Kč 500,–

Položka 20

Za vystavení úředního vysvědčení o skutečnostech známých ze soudních spisů	Kč 100,–

Poznámka:

Spisy vedenými soudem se rozumí i spisy bývalých státních notářství, státních arbitráží, vojenských soudů, Nejvyššího soudu ČSFR, bývalého Nejvyššího soudu, popřípadě dalších orgánů, jejichž spisy jsou uloženy u soudů České republiky.

Položka 21

Za vyhotovení stejnopisu, opisu, kopie listin, protokolů, příloh, záznamu, rejstříku, evidencí, knih a jiných částí spisů vedených soudem včetně pořízených výpisů z nich

a) v jazyce českém nebo slovenském
- bez ověření za každou i započatou stránku Kč 50,–
- s ověřením za každou i započatou stránku Kč 70,–

b) v cizím jazyce
- bez ověření za každou i započatou stránku Kč 60,–
- s ověřením za každou i započatou stránku Kč 100,–

Poznámky:

1. Poplatku nepodléhá opis protokolu o jednání soudu vyhotovený průklepem bez záhlaví a bez ověření.
2. Za kopie pořízené na kopírovacích strojích se sníží poplatek o 50 %.
3. Poplatek podle této položky se vybere i za vyhotovení stejnopisů podání a jeho příloh soudem, byl-li k jejich předložení poplatník marně soudem vyzýván.
4. Spisy vedenými soudem se rozumí i spisy bývalých státních notářství, státních arbitráží, vojenských soudů, Nejvyššího soudu ČSFR, bývalého Nejvyššího soudu, popřípadě dalších orgánů, jejichž spisy jsou uloženy u soudů České republiky.
5. Na vyhotoveních podle této položky se vyznačí účel, k němuž budou použita, je-li uplatněno osvobození od poplatku podle § 11 zákona.

Položka 22

Za ověření listiny
- v českém nebo slovenském jazyce Kč 20,–
- v cizím jazyce Kč 50,–

Poznámky:

1. Poplatek se vybere za každou i započatou stránku, kterou soud ověřuje.
2. Listina v cizím jazyce je listina, na níž je alespoň část textu v cizím jazyce.
3. Za ověření listiny v cizím jazyce, který je pro osoby s povoleným trvalým pobytem na území České republiky mateřským jazykem, se vybere poplatek ve výši stanovené pro český nebo slovenský jazyk.

Položka 23

Za ověření podpisu na listině nebo jejím stejnopisu za každý podpis Kč 30,–

Položka 24

Za zaslání soudních spisů k jinému soudu, aby do nich žadatel nahlédl Kč 100,–

Poznámka:

Poplatek podle této položky se vybere, i když je žadatel poplatníkem za zahájené řízení.

Položka 25

Návrh na přijetí movitých věcí do úschovy za účelem splnění závazku, z ceny věcí 1 %
nejméně Kč 200,–
nejvýše Kč 3000,–

Položka 26

Návrh na umoření listiny Kč 350,–

Položka 27

a) Za jmenování soudním znalcem nebo tlumočníkem včetně zapsání do seznamu soudních znalců a tlumočníků Kč 300,–
b) Za rozšíření jmenování o každý další obor nebo jazyk Kč 100,–
c) Za oznámení údajů ze seznamu soudních znalců a tlumočníků Kč 50,–

Položka 28

Za sepsání věcí soudním vykonavatelem Kč 500,–“.

Čl. II

Zákon České národní rady č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb. a zákona č. 273/1994 Sb., se doplňuje takto:

Příloha k zákonu České národní rady č. 368/1992 Sb., ve znění zákona č. 85/1994 Sb. a zákona č. 273/1994 Sb., **„Sazebník správních poplatků“** se doplňuje takto:

1. V položce 2 se za písmeno b) připojuje nové písmeno c), které zní:

„c) Za nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříků trestů Kč 50,–“.

2. V položce 65 písmeno a) se za slova „nejméně Kč 10 000,–“ připojují tato slova: „nejvýše Kč 1 mil.“.

3. V položce 66 se doplňuje osvobození, které zní:

„Osvobození:

Od poplatku podle písmene j) této položky se osvobozuje Česká exportní banka, a. s.“.

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. III

Podle tohoto zákona se vybírají poplatky z poplatných úkonů navržených nebo zahájených za jeho účinnosti, a to včetně podaných odvolání nebo dovolání. Za poplatné úkony navržené nebo za řízení zahájená před účinností tohoto zákona se vybírají poplatky podle dosavadních předpisů, i když se stanou splatnými za účinnosti tohoto zákona.

Čl. IV

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. V

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1995.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

37

ZÁKON

ze dne 8. února 1995

o neperiodických publikacích

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Pro účely tohoto zákona neperiodické publikace jsou rozmnoženiny literárních, vědeckých a uměleckých děl[1]) určené k veřejnému šíření, které jsou vydávány jednorázově, popřípadě nejvýše jednou ročně anebo po částech i častěji, tvoří-li obsahově jeden celek.

(2) Pro účely tohoto zákona se veřejným šířením rozumí zpřístupnění neperiodické publikace individuálně neurčenému okruhu osob.

(3) Tento zákon se nevztahuje na tyto neperiodické publikace:

a) rozmnoženiny audiovizuálních děl,[2])

b) rozmnoženiny, které slouží provozní potřebě při výrobě a odbytu výrobků nebo při poskytování služeb, nebo rozmnoženiny, jež jsou součástí výrobků,

c) bankovky, poštovní známky, mince, platební známky,[3]) kolkové známky, poštovní ceniny, losy a cenné papíry,[4])

d) plastické a nástěnné mapy, globy a základní a tematická státní mapová díla[5]) v analogové a digitální formě,

e) trojrozměrné rozmnoženiny výtvarných děl,

f) rozmnoženiny programů počítačů,[1])

g) propagační materiály politických stran a politických hnutí, občanských sdružení, organizací s mezinárodním prvkem, nadací, církví a náboženských společností,[6])

h) rozmnoženiny vydané v cizině, pokud vydavatel nemá organizační složku na území České republiky.

§ 2

(1) Neperiodická publikace musí obsahovat tyto údaje:

a) název díla,

b) jména autorů, jejichž díla jsou v publikaci obsažena, jsou-li známa a autoři jejich uvedení výslovně nezakázali, popřípadě pseudonymy autorů,

c) obchodní jméno a sídlo nebo jméno, příjmení a trvalý pobyt osoby, která neperiodickou publikaci vydala (dále jen „vydavatel"),

d) rok prvního vydání, je-li znám,

e) u děl přeložených původní název díla a označení vydání, z něhož byl pořízen překlad,

f) označení nositele autorských práv,

g) číslo Mezinárodního standardního číslování knih, pokud bylo uděleno,

h) obchodní jméno a sídlo nebo jméno, příjmení a trvalý pobyt osoby, která neperiodickou publikaci vyrobila, a rok, ve kterém byla tato publikace vydána.

(2) Vydavatel je povinen zajistit, aby neperiodická publikace obsahovala údaje podle odstavce 1.

---

[1]) § 2 odst. 1 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb.

[2]) § 1 zákona č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů.

[3]) § 59 odst. 3 písm. d) zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

[4]) Zákon ČNR č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění zákona č. 89/1993 Sb. a zákona č. 311/1993 Sb.

[5]) § 2 písm. f) a g) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.

[6]) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb., zákona č. 513/1991 Sb. a zákona č. 68/1993 Sb.
Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice, ve znění zákona č. 157/1989 Sb.
§ 20b a násl. občanského zákoníku.
Zákon ČNR č. 161/1992 Sb., o registraci církví a náboženských společností.
Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, ve znění zákona č. 468/1991 Sb., zákona č. 68/1993 Sb., zákona č. 189/1993 Sb. a zákona č. 117/1994 Sb.

(3) Neperiodická publikace, která neobsahuje údaje podle odstavce 1, nesmí být veřejně šířena.

§ 3

(1) Vydavatel je povinen bezplatně a na svůj náklad odevzdat z každého vydání neperiodické publikace do 30 dnů ode dne vydání[1]) stanovený počet publikací (dále jen „povinné výtisky"), s výjimkou uvedenou v odstavci 2, těmto příjemcům:

a) dva povinné výtisky Národní knihovně České republiky,
b) jeden povinný výtisk Moravské zemské knihovně v Brně,
c) jeden povinný výtisk Státní vědecké knihovně v Olomouci,
d) jeden regionální povinný výtisk místně příslušné státní vědecké knihovně podle sídla vydavatele. Ministerstvo kultury určí vyhláškou regionální příslušnost jednotlivých knihoven pro potřeby tohoto zákona.

(2) Vydavatel neperiodické publikace pořízené slepeckým písmem je povinen odevzdat jeden povinný výtisk Knihovně a tiskárně pro nevidomé K. E. Macana v Praze.

(3) Má-li odevzdaný povinný výtisk vady po stránce technického zpracování, je jeho příjemce oprávněn požadovat jeho výměnu za bezvadný. Toto právo může uplatnit do tří měsíců ode dne, kdy mu byl výtisk doručen, jinak jeho právo zaniká. Vydavatel je povinen výměnu provést ve lhůtě deseti dnů ode dne, kdy mu došel projev vůle příjemce, jímž uplatnil právo na výměnu.

§ 4

Vydavatel je povinen od každé neperiodické publikace, kterou vydává, písemně nabídnout ke koupi[7]) jeden výtisk knihovnám určeným vyhláškou Ministerstva kultury, a to do 30 dnů ode dne jejich vydání. Lhůta pro přijetí návrhu na uzavření kupní smlouvy činí jeden měsíc od doručení nabídky. Nebude-li nabídka přijata v této lhůtě, právo na uzavření kupní smlouvy zaniká.

§ 5

(1) Okresní úřad uloží vydavateli neperiodické publikace, která neobsahuje údaje uvedené v § 2 odst. 1 tohoto zákona, pokutu do výše 50 000 Kč.

(2) Okresní úřad uloží osobě, která veřejně šíří neperiodickou publikaci, v níž nejsou obsaženy údaje uvedené v § 2 odst. 1 tohoto zákona, pokutu do výše 25 000 Kč.

(3) Okresní úřad uloží vydavateli, který neodevzdal povinné výtisky podle § 3 tohoto zákona, pokutu do výše 50 000 Kč.

(4) Okresní úřad uloží vydavateli, který nesplnil nabídkovou povinnost podle § 4 tohoto zákona, pokutu do výše 15 000 Kč.

(5) Místní příslušnost okresního úřadu při řízení o uložení pokut podle odstavců 1, 3 a 4 se řídí sídlem vydavatele, nebo je-li fyzickou osobou, místem jeho trvalého pobytu.

(6) Místní příslušnost okresního úřadu při řízení o uložení pokuty podle odstavce 2 se řídí místem, kde k porušení povinnosti došlo.

(7) Při stanovení výše pokuty okresní úřad přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(8) Pokuty podle odstavců 1 až 4 lze uložit nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy se okresní úřad dozví o porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(9) Na řízení o uložení pokuty se vztahují obecné předpisy o správním řízení.[8])

(10) Pokuta je příjmem orgánu, který ji uložil.

(11) Uložením pokuty podle předchozích odstavců nezanikají povinnosti stanovené v § 3 a 4 tohoto zákona.

§ 6

Zrušuje se zákon České národní rady č. 106/1991 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění zákona České národní rady č. 281/1991 Sb.

§ 7

Ustanovení § 2 odst. 3 se nevztahuje na publikace vydané před účinností tohoto zákona.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

[7]) § 43a a násl. a § 588 a násl. občanského zákoníku.

[8]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

38

ZÁKON

ze dne 8. února 1995

o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ZPŮSOBILOST SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 1
Silniční vozidlo

(1) Silničním vozidlem se rozumí vozidlo, které je vyrobené a určené k provozu na pozemních komunikacích. Druhy silničních vozidel a technické podmínky z hlediska konstrukce, provedení a vybavení silničních vozidel stanoví prováděcí předpis. Jiným než silničním vozidlem se rozumí vozidlo, které je vyrobené a určené k jiným účelům než k provozu na pozemních komunikacích a které může být na pozemních komunikacích provozováno. Druhy jiných vozidel a technické podmínky stanoví prováděcí předpis.

(2) Na pozemních komunikacích je zakázáno provozovat silniční vozidlo,

a) které svojí konstrukcí a technickým stavem neodpovídá požadavkům bezpečnosti silničního provozu, obsluhujících osob, přepravovaných osob a věcí,

b) které svým technickým stavem ohrožuje životní prostředí nad míru stanovenou prováděcím předpisem a zvláštním předpisem,[1])

c) jehož technická způsobilost k provozu nebyla schválena,

d) které není opatřeno státní poznávací značkou, pokud je podle zvláštního předpisu[2]) vyžadována.

§ 2
Technická způsobilost typu silničního vozidla

(1) Výrobce silničních vozidel vyrobených hromadně za účelem jejich provozování na pozemních komunikacích je povinen je vyrábět podle schváleného typu. Technickou způsobilost typu silničního vozidla, včetně součástí a příslušenství silničního vozidla schvaluje na základě žádosti výrobce Ministerstvo dopravy (dále jen „ministerstvo"). Ministerstvo technickou způsobilost typu silničního vozidla schválí, jsou-li splněny technické podmínky stanovené prováděcím předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(2) Ministerstvo zahájí řízení o schválení typu silničního vozidla, součástí a příslušenství silničního vozidla dnem, kdy došla ministerstvu žádost, která splňuje požadované náležitosti a která je doložena předepsanými doklady. Ministerstvo rozhodne o žádosti o schválení typu silničního vozidla, součástí a příslušenství silničního vozidla ve lhůtě 90 dnů od zahájení řízení. Náležitosti žádosti, doklady, které je nutno k žádosti doložit, a způsob schvalování typu silničního vozidla, součástí a příslušenství silničního vozidla stanoví prováděcí předpis.

(3) U silničních vozidel určených prováděcím předpisem je podkladem pro rozhodnutí ministerstva o způsobilosti typu silničního vozidla přezkoušení silničního vozidla. Přezkoušení silničního vozidla se provádí na náklad výrobce u právnické osoby, kterou určí ministerstvo.

(4) Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se vztahují i na hromadnou přestavbu typu silničního vozidla.

§ 3
Technická způsobilost jednotlivého silničního vozidla k provozu

(1) O technické způsobilosti jednotlivého silničního vozidla k provozu na pozemních komunikacích, které se neshoduje se schváleným typem silničního vozidla, rozhoduje příslušný dopravní inspektorát Policie České republiky (dále jen „dopravní inspektorát"), který vydává doklad o jeho technické způsobilosti k provozu.[3]) Dopravní inspektorát doklad o technické způsobilosti silničního vozidla k provozu vydá, pokud jsou splněny technické podmínky silničního vozidla, které stanoví prováděcí předpis nebo mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

---

[1]) Zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 85, 90 až 94 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l., o provozu na silnicích, ve znění vyhlášky č. 103/1978 Sb., vyhlášky č. 69/1981 Sb. a vyhlášky č. 34/1984 Sb.

[3]) Vyhláška Ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na jednotlivé silniční vozidlo, které bylo přestavěno.

§ 4

Výjimky

(1) Ministerstvo může pro schválení typu silničního vozidla, jeho součástí a příslušenství nebo pro schválení technické způsobilosti jednotlivého silničního vozidla k provozu rozhodnout na základě žádosti o udělení výjimky ze splnění technických podmínek silničního vozidla. Výjimku lze udělit pouze za předpokladu, že konstrukce a provedení silničního vozidla zajistí i s udělenou výjimkou bezpečnost provozu silničního vozidla.

(2) Výjimku nelze udělit z technických podmínek stanovených pro brzdy silničního vozidla, emise škodlivin ve výfukových plynech, hluk silničního vozidla a odrušení silničního vozidla.

(3) Náležitosti žádosti o udělení výjimky a podrobnosti o udělování výjimek stanoví prováděcí předpis.

§ 5

Povinnosti výrobce silničního vozidla

(1) Výrobce silničního vozidla potvrzuje shodnost silničního vozidla se schváleným typem zápisem technické způsobilosti silničního vozidla do technického průkazu nebo technického osvědčení vozidla, který vystavuje pro každé jím vyrobené silniční vozidlo.

(2) Ministerstvo provádí kontrolu vyrobených silničních vozidel uváděných do provozu, zda se shodují se schváleným typem silničního vozidla. Zjistí-li ministerstvo, že vyrobená silniční vozidla nejsou shodná se schváleným typem silničního vozidla, zakáže výrobci uvádět silniční vozidlo do provozu a uloží lhůtu, ve které musí být závady odstraněny, nebo rozhodne o zákazu provozování silničních vozidel, jedná-li se o silniční vozidla již uvedená do provozu. Odvolání proti rozhodnutí ministerstva nemá odkladný účinek.

§ 6

Silniční vozidla v provozu

(1) Silniční vozidla evidovaná v České republice a opatřená státní poznávací značkou podléhají pravidelným technickým prohlídkám, kterými se kontroluje technický stav silničního vozidla (dále jen „technické prohlídky"), a pravidelným měřením emisí, kterými se kontroluje splnění přípustných limitů škodlivých emisí ve výfukových plynech silničního vozidla (dále jen „měření emisí").

(2) Držitel silničního vozidla zapsaný v technickém průkazu vozidla (dále jen „držitel silničního vozidla") je povinen

a) zajistit technickou prohlídku silničního vozidla ve stanici technické kontroly a měření emisí ve stanici měření emisí na svůj náklad,

b) přistavit silniční vozidlo k technické prohlídce a k měření emisí ve stanovených lhůtách.

(3) Stanice technické kontroly a stanice měření emisí vystaví držiteli silničního vozidla doklad o technickém stavu silničního vozidla a doklad o měření emisí a kopii tohoto dokladu postoupí příslušnému dopravnímu inspektorátu.

(4) Držitel silničního vozidla přistaví k technické prohlídce:

a) osobní automobil, nákladní automobil, jehož celková hmotnost nepřevyšuje 3500 kg, motocykl, a jejich přípojná vozidla nejpozději ve lhůtě čtyř let po prvním zaevidování silničního vozidla v České republice (dále jen „zaevidování silničního vozidla") a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let,

b) nákladní automobil, jehož celková hmotnost převyšuje 3500 kg, speciální automobil, autobus, vozidlo taxislužby, vozidlo půjčovny automobilů určené k nájmu, a jejich přípojná vozidla nejpozději ve lhůtě jednoho roku po zaevidování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději v jednoročních lhůtách,

c) autobus používaný v mezinárodní silniční dopravě osob, vozidlo taxislužby používané v mezinárodní silniční dopravě osob, silniční vozidlo s právem přednostní jízdy, cvičné silniční vozidlo autoškoly, a jejich přípojná vozidla nejpozději ve lhůtě šest měsíců po zaevidování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději v šestiměsíčních lhůtách,

d) nebrzděný přívěs, jehož celková hmotnost nepřevyšuje 750 kg, malý motocykl, jehož zdvihový objem pístového spalovacího motoru pohonu silničního vozidla nepřevyšuje 50 cm^3 nebo jehož nejvyšší konstrukční rychlost nepřevyšuje 40 $km.h^{-1}$, nejpozději ve lhůtě šest let po zaevidování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let,

e) traktor a jeho přípojné vozidlo nejpozději ve lhůtě dvou let po zaevidování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let.

(5) Držitel dovezeného silničního vozidla, které bylo evidováno v zahraničí, přistaví silniční vozidlo k technické prohlídce nejpozději ke dni zaevidování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách stanovených v odstavci 4 podle druhu silničních vozidel s výjimkou silničního vozidla uvedeného v odstavci 4 písm. a), které přistaví držitel silničního vozidla po první technické prohlídce pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let.

(6) Držitel silničního vozidla uvedeného v odstavci 4 písm. a), b), c), d) a e) a v odstavci 5 s výjimkou přípojného vozidla a nebrzděného přívěsu přistaví toto silniční vozidlo k měření emisí ve lhůtách stanovených pro jeho technickou prohlídku.

(7) Nezajistí-li držitel silničního vozidla technickou prohlídku silničního vozidla a měření emisí a nepřistaví-li silniční vozidlo k technické prohlídce a k měření emisí ve stanovené lhůtě, stává se silniční vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu.

(8) Rozsah a způsob provádění technických prohlídek a měření emisí, podmínky pro hodnocení výsledku technické prohlídky a měření emisí, způsob vyznačování technických prohlídek a měření emisí a náležitosti dokladu o technickém stavu silničního vozidla a dokladu o měření emisí stanoví prováděcí předpis.

ČÁST DRUHÁ

STANICE TECHNICKÉ KONTROLY A STANICE MĚŘENÍ EMISÍ

§ 7

(1) Stanici technické kontroly může provozovat právnická osoba, která má k provádění technických prohlídek oprávnění udělené okresním úřadem.[4]) Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění je okresní úřad, v jehož územním obvodu bude stanice technické kontroly vykonávat svoji činnost.

(2) Okresní úřad oprávnění neudělí, je-li žadatel právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou silničních vozidel nebo jejich součástí.

(3) V rozhodnutí o oprávnění k provádění technických prohlídek okresní úřad vymezí podle podmínek technického vybavení druhy silničních vozidel, kterým je stanice technické kontroly oprávněna provádět technické prohlídky, a datum zahájení činnosti stanice technické kontroly.

(4) V rozsahu stanoveném v rozhodnutí o oprávnění má stanice technické kontroly celostátní působnost.

(5) Náležitosti žádosti o udělení oprávnění k provádění technických prohlídek stanoví prováděcí předpis.

§ 8

(1) Stanici měření emisí může provozovat právnická nebo fyzická osoba, která má k měření emisí oprávnění udělené okresním úřadem.[4]) Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění je okresní úřad, v jehož územním obvodu bude stanice měření emisí vykonávat svoji činnost.

(2) V rozhodnutí o oprávnění k měření emisí okresní úřad vymezí podle podmínek technického vybavení typy silničních vozidel, kterým je stanice měření emisí oprávněna měřit emise, a datum zahájení činnosti stanice měření emisí.

(3) Okresní úřad oprávnění podle odstavce 1 udělí těm právnickým nebo fyzickým osobám, které splní podmínky stanovené prováděcím předpisem.

(4) V rozsahu stanoveném v rozhodnutí o oprávnění má stanice měření emisí celostátní působnost.

(5) Náležitosti žádosti o udělení oprávnění k měření emisí stanoví prováděcí předpis.

§ 9

(1) Stanice technické kontroly a stanice měření emisí jsou povinny ke dni zahájení činnosti zajistit, aby

a) práce při provádění technických prohlídek a měření emisí vyžadující odbornou způsobilost prováděly pouze fyzické osoby, které na základě předepsané výuky obdrží osvědčení o odborné způsobilosti,

b) technické vybavení odpovídalo udělenému oprávnění,

c) technická zařízení používaná k provádění technických prohlídek a měření emisí splňovala požadavky stanovené zvláštním předpisem,[5])

a doložit okresnímu úřadu splnění těchto podmínek ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o oprávnění.

(2) Osvědčení o odborné způsobilosti vydává ministerstvo. Způsob provádění výuky, rozsah odborných znalostí, způsob jejich ověřování a podmínky technického vybavení stanoví prováděcí předpis.

(3) Stanice technické kontroly je povinna zajistit, aby po celou dobu své činnosti nebyla ekonomicky spjata s výrobou, prodejem nebo opravou silničních vozidel nebo jejich součástí.

§ 10

Okresní úřad odejme oprávnění k provádění technických prohlídek nebo k měření emisí, jestliže:

---

[4]) § 1 a § 5 odst. 4 zákona ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.
§ 13 odst. 1 zákona ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

a) při provádění technických prohlídek nebo měření emisí jsou závažně porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem nebo prováděcím předpisem,

b) technické prohlídky nebo měření emisí nejsou prováděny v rozsahu stanoveném v oprávnění,

c) ministerstvo v rámci výkonu státního odborného dozoru nařídilo okamžité zastavení provádění technických prohlídek nebo měření emisí (§ 12).

ČÁST TŘETÍ

STÁTNÍ ODBORNÝ DOZOR NAD STANICEMI TECHNICKÉ KONTROLY A STANICEMI MĚŘENÍ EMISÍ

§ 11

(1) Státní odborný dozor nad stanicemi technické kontroly a stanicemi měření emisí vykonává ministerstvo.

(2) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru dozírá, zda má stanice technické kontroly oprávnění k technickým prohlídkám, zda má stanice měření emisí oprávnění k měření emisí a zda tyto stanice plní povinnosti stanovené tímto zákonem.

(3) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků uloží způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin. Ostatní práva a povinnosti osob pověřených výkonem státního odborného dozoru jsou stanoveny zvláštním předpisem.[6])

§ 12

Zjistí-li pověřená osoba při výkonu státního odborného dozoru závažné závady v činnosti stanice technické kontroly nebo v činnosti stanice měření emisí, je oprávněna nařídit okamžité zastavení provádění technických prohlídek nebo měření emisí a vyrozumí o tom příslušný okresní úřad; na vydání tohoto opatření se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 13

Řízení ve věcech upravených tímto zákonem

(1) V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení,[7]) pokud jednotlivá ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

(2) Pokud v osvědčení o technickém průkazu vozidla při jeho prvním zaevidování je stanoven kratší termín jeho platnosti, než stanoví zákon, upraví dopravní inspektorát na žádost držitele tento termín v souladu se zákonem bez technické prohlídky.

§ 14

Přechodná ustanovení

(1) Pokud v osvědčení o technickém průkazu vozidla uvedeného v § 6 odst. 4 písm. a) a d) není stanoven termín příští technické prohlídky a od zaevidování silničního vozidla již uplynula lhůta stanovená v § 6 odst. 4 písm. a) a d) pro technickou prohlídku, je držitel silničního vozidla povinen přistavit silniční vozidlo k první pravidelné technické prohlídce ve lhůtě

a) šesti měsíců, bylo-li silniční vozidlo zaevidováno do 31. srpna 1978,

b) jednoho roku, bylo-li silniční vozidlo zaevidováno v období od 1. září 1978 do 31. srpna 1985,

c) 18 měsíců, bylo-li silniční vozidlo zaevidováno v období od 1. září 1985 do 31. srpna 1991,

d) dvou let, bylo-li silniční vozidlo zaevidováno po 1. září 1991,

od účinnosti tohoto zákona.

(2) Pokud v osvědčení o technickém průkazu vozidla uvedeného v § 6 odst. 4 písm. b) a c) není stanoven termín příští technické prohlídky a od zaevidování silničního vozidla již uplynula lhůta stanovená v § 6 odst. 4 písm. b) a c) pro technickou prohlídku silničního vozidla, je držitel silničního vozidla povinen přistavit silniční vozidlo k první pravidelné technické prohlídce ve lhůtě šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona.

(3) Držitel traktoru a jeho přípojného vozidla, které byly zaevidovány před účinností tohoto zákona, je povinen je přistavit k první pravidelné technické prohlídce ve lhůtě dvou let od 1. července 1997.

(4) Na základě písemné žádosti držitele traktoru nebo přípojného vozidla za traktor je technická prohlídka a emisní prohlídka provedena v místě, které určí okresní úřad v blízkosti stanoviště traktoru nebo jeho přípojného vozidla.

(5) Držitel silničního vozidla je povinen přistavit silniční vozidlo k prvnímu pravidelnému měření emisí nejpozději ke dni první pravidelné technické prohlídky podle tohoto zákona.

---

[6]) § 2 písm. d) a § 8 až 20 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 166/1993 Sb.

[7]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(6) Měření emisí provedené před účinností tohoto zákona podle zvláštního předpisu[1]) a prováděcího předpisu se považují za první měření emisí podle tohoto zákona, pokud jeho platnost neskončí před datem první technické prohlídky podle tohoto zákona.

(7) Nedostaví-li se držitel silničního vozidla ve lhůtě uvedené v odstavci 1 nebo v odstavcích 2 a 3 k první pravidelné technické prohlídce nebo k prvnímu pravidelnému měření emisí, stává se silniční vozidlo po uplynutí této lhůty technicky nezpůsobilé k provozu.

(8) Dosavadní stanice technické kontroly a stanice měření emisí jsou povinny uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a ve lhůtě jednoho roku od účinnosti tohoto zákona podat okresnímu úřadu žádost o udělení oprávnění k provádění technických prohlídek nebo k měření emisí, jinak ztrácejí oprávnění k jejich provádění. Do doby rozhodnutí o udělení oprávnění se tyto stanice technické kontroly a stanice měření emisí považují za oprávněné k provádění technických prohlídek nebo k měření emisí.

§ 15

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 se vypouští písmeno a).

2. V § 38 odst. 1 se slova „tímto zákonem“ nahrazují slovy „zvláštním zákonem“.

§ 16

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá právní předpis k provedení § 1 odst. 1 a odst. 2 písm. b), § 2 odst. 2 a 3, § 3 odst. 1, § 4 odst. 3, § 6 odst. 8, § 7 odst. 5, § 8 odst. 3 a 5 a § 9 odst. 2.

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

39

ZÁKON

ze dne 8. února 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se slova „Československé armády" nahrazují slovy „Armády České republiky" a v první větě na konci se připojují tato slova: „a majetku státu spravovaného nebo užívaného Ministerstvem obrany".

2. V § 2 písm. b) se slova „Československé armády" nahrazují slovy „Armády České republiky" a na konci se připojují tato slova: „a majetku státu spravovaného nebo užívaného Ministerstvem obrany".

3. § 3 písm. d) včetně poznámek č. 1) a 1a) zní:

„d) působí v řízení o trestných činech jako policejní orgán[1]) a šetří přestupky vojáků,[1a])

[1]) § 12 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

[1a]) § 58 a násl. zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.".

4. V § 3 písm. e) se slova „Československé armády" nahrazují slovy „Armády České republiky" a na konci se připojují tato slova: „jakož i po věcech ve správě nebo užívání Ministerstva obrany,".

5. V § 3 písm. f) se slova „Československé armády" nahrazují slovy „Armády České republiky" a slova „materiálu důležitého pro obranu" se nahrazují slovy „majetku státu spravovaného nebo užívaného Ministerstvem obrany".

6. § 4 odst. 1 zní:

„(1) Organizační strukturu Vojenské policie stanoví ministr obrany po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu.".

7. V § 8 odst. 1 písm. c) se slova „materiálu důležitého pro obranu" nahrazují slovy „majetku státu spravovaného nebo užívaného Ministerstvem obrany".

8. V § 9 odst. 2 ve větě druhé se slova „Vozidla používaná" nahrazují slovy „Dopravní prostředky používané".

9. V § 12 odst. 5 se vypouští druhá věta.

10. V § 18 odst. 3 se slova „policejních sborů" nahrazují slovy „Policie České republiky".

11. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který včetně nadpisu zní:

„§ 21a

Oprávnění k používání nástrahových prostředků a zabezpečovací techniky

Vojenská policie při plnění úkolů podle § 3 písm. f) je oprávněna používat nástrahové prostředky a zabezpečovací techniku.".

12. V § 33 odst. 5 se vypouští poslední věta.

13. V § 35 se za slovy „služebního psa" nahrazuje písmeno „a" čárkou a za slova „střelnou zbraní" se vkládají slova „a zbraně".

14. Za § 36 se vkládá nový § 36a, který zní:

„§ 36a

Způsob zevního označení Vojenské policie, vzory služebních průkazů, barevné provedení a označení dopravních prostředků Vojenské policie upraví Ministerstvo obrany vyhláškou.".

15. V nadpisu nad § 37 se slova „policejním sborům a obecním policiím" nahrazují slovy „Policii České republiky a obecní policii".

16. V § 38 se slova „Federálním policejním sborem, Sborem hradní policie," a slova „, Policejním sborem Slovenské republiky" vypouštějí a slova „obecními policiemi" se nahrazují slovy „obecní policií".

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1995.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

40

ZÁKON

ze dne 9. února 1995

o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Reklamou se pro účely tohoto zákona rozumí přesvědčovací proces, kterým jsou hledáni uživatelé zboží, služeb nebo jiných výkonů či hodnot prostřednictvím komunikačních médií.

(2) Komunikačními médii se pro účely tohoto zákona rozumí televize, rozhlas, nosiče audiovizuálních děl, periodický tisk[1]) a neperiodické publikace,[2]) dopravní prostředky, plakáty a letáky, jakož i další komunikační prostředky umožňující přenos informací.

§ 2

(1) Reklama zboží nebo služeb nebo jiných výkonů či hodnot, jejichž prodej nebo poskytování nebo šíření není dovoleno, je zakázána.

(2) Reklama nesmí obsahovat nepravdivé údaje, prvky, které by byly v rozporu s dobrými mravy, zejména prvky urážející národnostní nebo náboženské cítění, ohrožující obecně nepřijatelným způsobem mravnost nebo propagující násilí, prvky snižující lidskou důstojnost nebo využívající motiv strachu.

(3) Reklamy určené osobám do 15 let, nebo v nichž vystupují osoby mladší 15 let, pokud podporují chování ohrožující jejich zdraví, psychický nebo morální vývoj, se zakazují.

(4) Zakazuje se:

a) reklama založená na podprahovém vnímání člověka,

b) reklama skrytá.

§ 3

Tabákové výrobky

(1) Reklama tabákových výrobků v televizním vysílání[3]) je zakázána a v rozhlasovém vysílání[3]) nesmí být zařazena mezi 6. a 22. hodinou.

(2) Reklama tabákových výrobků[4]) nesmí:

a) být zaměřena na nezletilé osoby, zejména užitím prvků, prostředků či akcí, které jsou takovým osobám převážně určené, a nesmí v ní být využito nezletilé osoby,

b) nabádat ke kouření; o nabádání se nejedná tehdy, když se v reklamě použije pouze logo, obchodní jméno nebo ochranná známka výrobce tabákových výrobků.

(3) Reklama tabákových výrobků musí obsahovat zřetelný text velkým černým písmem na bílém podkladě, zdravotní varování variabilního znění: „Ministr zdravotnictví varuje: kouření způsobuje rakovinu; kouření způsobuje srdeční onemocnění; kouření způsobuje předčasnou úmrtnost; kouření v těhotenství ohrožuje zdraví plodu; nedobrovolné kouření ohrožuje zdraví“, a to v rozsahu nejméně deset procent plochy reklamy.

§ 4

Alkoholické nápoje

Reklama alkoholických nápojů[5]) nesmí:

a) být zaměřena na nezletilé osoby, zejména užitím prvků, prostředků či akcí, které jsou takovým osobám převážně určené, a nesmí v ní být využito nezletilé osoby,

b) nabádat k nemírnému či jinak škodlivému užívání alkoholických nápojů.

---

[1]) Zákon č. 81/1966 Sb., o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 1 zákona ČNR č. 106/1991 Sb., o neperiodických publikacích.

[3]) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

[4]) § 2 písm. b) zákona č. 303/1993 Sb., o zrušení státního tabákového monopolu a o opatřeních s tím souvisejících.

[5]) § 1 odst. 2 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

§ 5

Léčivé přípravky a prostředky zdravotnické techniky

(1) Předmětem reklamy nesmějí být, není-li dále stanoveno jinak:

a) léčivé přípravky a prostředky zdravotnické techniky, které nejsou v České republice registrovány nebo schváleny,

b) léčivé přípravky a vybrané prostředky zdravotnické techniky, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis,

c) léčivé přípravky obsahující omamné, psychotropní a ostatní návykové látky,[6])

d) léčivé přípravky, z jejichž nabídky lze odvodit hromadný výskyt závažných přenosných onemocnění,

e) ceny léčivých přípravků a prostředků zdravotnické techniky.

(2) Reklama nesmí obsahovat údaje vedoucí k mylnému hodnocení vlastního zdravotního stavu nebo dojmu, že pouhým užíváním léčivého přípravku nebo prostředku zdravotnické techniky lze ovlivnit svůj zdravotní stav, nebo údaje o neškodnosti léčivého přípravku, protože je přírodního původu.

(3) Reklama musí obsahovat:

a) název léčiva nebo prostředku zdravotnické techniky,

b) informaci nezbytnou pro jeho správné užívání,

c) výzvu k přečtení příbalové informace a instrukce na obalech léčivých přípravků a prostředků zdravotnické techniky,

d) upozornění, že používání léčivého přípravku nebo prostředku zdravotnické techniky může být spojeno s nežádoucími účinky, které je možné konzultovat s lékařem nebo lékárníkem.

(4) Reklama se provádí pouze prostřednictvím:

a) hromadných informačních prostředků,[1])

b) reklamních materiálů vydaných výrobci.

(5) V reklamě nesmějí vystupovat osoby, které vzhledem ke svým funkcím mohou ovlivnit spotřebu léčivých přípravků nebo prostředků zdravotnické techniky.

(6) Zákaz reklamy uvedený v odstavci 1 písm. b), c) a d) se nevztahuje na reklamu uvedenou v odborných audiovizuálních pořadech, odborném periodickém tisku a v odborných neperiodických publikacích, určených pro zdravotnické pracovníky a veterinární lékaře. Tuto reklamu mohou výhradně rozšiřovat výrobci a distributoři léčivých přípravků a prostředků zdravotnické techniky a jejich zástupci.

§ 6

Zbraně a střelivo

Reklama zbraní a střeliva, s výjimkou zbraní a střeliva určených pro lovecké nebo sportovní účely a zbraní historických, se zakazuje.

Dozor nad dodržováním zákona

§ 7

Orgánem příslušným k výkonu dozoru nad dodržováním tohoto zákona je:

a) Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání[7]) pro reklamu rozšiřovanou v rozhlasovém a televizním vysílání[8]) s výjimkou reklamy na léčivé přípravky a prostředky zdravotnické techniky,

b) Ministerstvo zdravotnictví pro reklamu na léčivé přípravky a prostředky zdravotnické techniky,

c) okresní živnostenské úřady[9]) příslušné podle sídla toho, kdo rozšiřuje reklamy v ostatních případech,

(dále jen „orgán dozoru").

§ 8

(1) Tomu, kdo rozšiřuje reklamu v rozporu s tímto zákonem, uloží orgán dozoru ve správním řízení[10]) pokutu do výše 2 000 000 Kč podle závažnosti porušení povinnosti a rozsahu případně způsobené škody, a to i opakovaně. Za porušení ustanovení § 2 odst. 4 písm. a) uloží orgán dozoru pokutu od 2 000 000 Kč do 5 000 000 Kč. Orgán dozoru může nařídit ukončení závadné reklamy v přiměřených lhůtách.

(2) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy orgán dozoru zjistil porušení zákona, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení zákona došlo.

(3) Pokuta je příjmem státního rozpočtu. Pokutu je oprávněn vybrat ten orgán dozoru, který ji podle odstavce 1 uložil.

---

[6]) Nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nařízení vlády ČR č. 182/1990 Sb., nařízení vlády ČR č. 33/1992 Sb. a nařízení vlády č. 278/1993 Sb.

[7]) Zákon ČNR č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Zákon č. 468/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon ČNR č. 570/1991 Sb., o živnostenských úřadech.

[10]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(4) Orgán dozoru si může vyžádat odborná stanoviska od příslušných orgánů státní správy a profesních sdružení, která působí v oblasti reklamy.

§ 9

Závěrečná ustanovení

Zrušují se:

1. § 4 odst. 1 písm. g) a § 4 odst. 3 písm. b) zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

2. § 20 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb.

3. § 5 odst. 2 zákona č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů.

4. § 6 a § 7 odst. 3 a 5 zákona č. 303/1993 Sb., o zrušení státního tabákového monopolu a o opatřeních s tím souvisejících; v § 7 odst. 4 se vypouštějí slova „nebo v § 6".

Čl. II

Zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění zákona č. 597/1992 Sb., zákona České národní rady č. 36/1993 Sb. a zákona č. 253/1994 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 6 odst. 1 se vypouštějí písmena c) a d). Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena c) a d).

2. V § 6 odst. 2 se vypouštějí písmena b), c) a d) včetně poznámek pod čarou č. 3) a 4). Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno b).

3. Vkládá se nový § 6a, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3) a 4) zní:

„§ 6a

Zařazování reklam do pořadů

(1) Provozovatelé vysílání jsou povinni zajistit, aby reklamy byly zařazeny mezi jednotlivé pořady s výjimkou pořadů složených ze samostatných, v rámci jednotlivého pořadu obsahově ucelených a oddělitelných částí nebo sportovních přenosů a přenosů z akcí a představení, které obsahují přestávky, a s výjimkou audiovizuálních pořadů podle odstavce 2.

(2) Držitelé licence k televiznímu vysílání jsou povinni zajistit, aby při vysílání audiovizuálních pořadů byly reklamy zařazeny:

a) při vysílání filmového díla nebo díla vyjádřeného podobným způsobem,[3]) jen pokud trvá včetně zařazené reklamy déle než 45 minut, ne více než jednou během každého dovršeného 45minutového časového úseku; další přerušení je přípustné, jestliže trvání takového filmu včetně reklamy je nejméně o 20 minut delší než dva či více dovršených 45minutových časových úseků; mezi dvěma po sobě jdoucími přerušeními musí uplynout nejméně 20 minut,

b) při vysílání ostatních audiovizuálních pořadů s výjimkou ustanovení odstavce 3, jen trvá-li pořad včetně zařazené reklamy déle než 30 minut a ne více než jednou v průběhu každého dovršeného 30minutového časového úseku; mezi dvěma po sobě jdoucími přerušeními musí uplynout nejméně 20 minut.

(3) Přerušování pořadů zpravodajských, náboženských a pořadů pro děti reklamou není povoleno.

(4) Práva chráněná autorským zákonem[4]) zůstávají nedotčena.

4. V § 8 písm. d) se vypouštějí slova v závorce.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1995.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

[3]) § 6 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb.

[4]) Zákon č. 35/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

41

ZÁKON

ze dne 9. února 1995,

kterým se mění zákon České národní rady č. 62/1992 Sb., o poplatcích za uložení odpadů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 62/1992 Sb., o poplatcích za uložení odpadů, se mění takto:

Příloha k zákonu České národní rady č. 62/1992 Sb. zní:

Sazby poplatků za uložení odpadů na skládkách

Druhy a kategorie odpadů[3])	Sazba I (Kč xt^{-1})	Sazba II (Kč xt^{-1})				
		1992	1993	1994	1995	1996
1. Zeminy a hlušiny	0	1	3	6	6	6
2. Ostatní (mimo zeminy a hlušiny)	10	25	70	140	140	140
3. Tuhý komunální odpad	20	20	70	210	210	210
4. Zvláštní odpady mimo nebezpečných a tuhých komunálních odpadů	40	110	320	640	640	640
5. Nebezpečné odpady	250	3000	4000	5000	5000	5000

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

42

ZÁKON

ze dne 9. února 1995,

kterým se mění a doplňuje zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 366/1992 Sb., o opatřeních ve vztahu ke Svazové republice Jugoslávie (Srbsko a Černá Hora), ve znění zákona č. 215/1993 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 366/1992 Sb., o opatřeních ve vztahu ke Svazové republice Jugoslávie (Srbsko a Černá Hora), ve znění zákona č. 215/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V názvu zákonného opatření se na konci připojují tato slova: „a k oblastem Republiky Bosna a Hercegovina, které jsou pod kontrolou sil bosenských Srbů".

2. Dosavadní text § 4 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Zákaz uvedený v odstavci 1 se nevztahuje na civilní osobní lety na bělehradské letiště a z bělehradského letiště dopravující pouze cestující a osobní potřeby a náklady, k jejichž přepravě bylo uděleno povolení podle § 7.".

3. Dosavadní text § 4b se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Zákaz uvedený v odstavci 1 se nevztahuje na poskytování převozní služby mezi Bare ve Svazové republice Jugoslávie (Srbsko a Černá Hora) a Bari v Itálii převážející pouze cestující a osobní potřeby a náklady, k jejichž přepravě bylo uděleno povolení podle § 7.".

4. § 4c pozbývá účinnosti.

5. V § 4d se vypouštějí slova „jakož i kulturní výměně a návštěvám".

6. Za § 6 se vkládají nové § 6a a 6b, které znějí:

„§ 6a

(1) Zákazy uvedené v § 1, 2, 3 a 4a se vztahují rovněž na území Republiky Bosna a Hercegovina, která jsou pod kontrolou sil bosenských Srbů.

(2) Fyzické osoby, které mají bydliště na území Republiky Bosna a Hercegovina pod kontrolou sil bosenských Srbů, a právnické osoby, které mají sídlo na tomto území, jakož i právnické osoby, které jsou těmito osobami přímo či nepřímo vlastněny či řízeny, nesmí na území České republiky podnikat, zakládat obchodní společnosti ani mít účast na podnikání jiných právnických osob. Tento zákaz se nevztahuje na činnosti, k jejichž provádění bylo uděleno povolení podle § 7.

§ 6b

Zakazuje se vstup říčních obchodních lodí plujících pod vlajkou České republiky do přístavů na území Republiky Bosna a Hercegovina pod kontrolou bosenských Srbů s výjimkou případů nouze nebo na základě povolení uděleného podle § 7.".

7. V § 7 odst. 1 se slova „§ 4b a 6" nahrazují slovy „§ 4b odst. 1, § 6, § 6a odst. 2 a § 6b".

8. V § 7 odst. 3 písm. a) a b) znějí:

„a) Ministerstva průmyslu a obchodu, jde-li o povolení k vývozu podle § 2 odst. 2 nebo k činnostem uvedeným v § 6a odst. 2,

b) Ministerstva dopravy, jde-li o povolení ke vstupu do teritoriálních vod podle § 4b odst. 1, k průvozu podle § 6 nebo ke vstupu do přístavů podle § 6b,".

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

43

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 9. února 1995,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti organizace za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání

Ministerstvo financí stanoví podle § 205d odst. 7 zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva financí č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti organizace za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 2 zní:

„(2) Není-li právního nástupce zaměstnavatele, který zanikl

a) před 1. lednem 1993, má poškozený právo na plnění podle § 2 za škodu poprvé ohlášenou po 31. prosinci 1992 a dosud neuhrazovanou přímo vůči České Kooperativě, družstevní pojišťovně, a. s., nebo Kooperativě, moravskoslezské družstevní pojišťovně, a. s., ve smyslu odstavce 1,

b) po 31. prosinci 1992, má poškozený, který utrpěl pracovní úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání po vzniku zákonného pojištění, právo na plnění podle § 2 přímo vůči té pojišťovně, u které byl pojištěn jeho zaměstnavatel před svým zánikem.“.

2. V § 2 odst. 1 se slovo „pojištěný“ nahrazuje slovem „poškozený“.

3. V § 8 písm. b) bodu 2 se vypouštějí slova „a že poškozený uplatnil proti organizaci právo na náhradu škody“.

4. V § 10 odst. 3 se slovo „je“ nahrazuje slovy „byl v době výplaty pojistného plnění“.

5. V § 11 se vypouští odstavec 3.

6. § 15 včetně poznámky č. 5) zní:

„§ 15

Od vymáhání pohledávky uplatněné podle ustanovení § 9 odst. 1, § 10, § 11 odst. 2 a § 12 odst. 8 a 9 může pojišťovna podle konkrétních okolností případu zčásti nebo zcela upustit; převyšuje-li pohledávka částku 250 000 Kč, může tak učinit pouze se souhlasem orgánu státního dozoru.[5])

[5]) § 8 odst. 1 zákona ČNR č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví.“.

7. V § 16 se číslo „29,5“ nahrazuje číslem „25“.

8. V názvu vyhlášky, v dalších ustanoveních a v přílohách se slovo „organizace“ nahrazuje slovem „zaměstnavatel“ a slovo „pracovník“ se nahrazuje slovem „zaměstnanec“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

44

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 27. ledna 1995,

kterou se doplňuje vyhláška Ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Ministerstva spravedlnosti č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby

Ministerstvo zemědělství stanoví v dohodě s Ministerstvem spravedlnosti podle § 39 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby:

Čl. I

Vyhláška č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby, se doplňuje takto:

1. V příloze č. 1 **SEZNAM ŠKŮDCŮ VNITŘNÍ KARANTÉNY** části **A. Choroby** se za bod 6 vkládají nové body 7, 8 a 9, které znějí:

„7. virus bronzovitosti rajčete	Tomato spotted wilt virus
8. spála růžovitých rostlin	Erwinia amylovora (Burrill) Winslow et al.
9. virus nekrotické žluté žilkovitosti řepy	Beet necrotic yellow vein virus“.

2. V příloze č. 1 **SEZNAM ŠKŮDCŮ VNITŘNÍ KARANTÉNY** části **B. Živočišní škůdci I. Škůdci polních a zahradních plodin** se za bod 7 vkládají nové body 8, 9, 10 a 11, které znějí:

„8. vrtalka	Liriomyza trifolii (Burgess)
9. vrtalka	Liriomyza huidobrensis (Blanchard)
10. vrtalka	Liriomyza bryoniae (Kaltenbach)
11. molice bavlníková	Bemisia tabaci (Gennadius)“.

3. V příloze č. 2 **SEZNAM ŠKŮDCŮ NEKARANTÉNNÍCH** části **C. Plevele II. Luční a pastvinné plevele** se za bod 41 vkládá nový bod 42, který zní:

„42. Bolševník velkolepý	Heracleum mantegazzianum Somm. et. Lev“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Lux** v. r.

45

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 9. února 1995

o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu v dolech s nebezpečím důlních otřesů

Český báňský úřad stanoví podle § 6 odst. 6 písm. a) zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě:

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1
Rozsah platnosti a kritéria pro zařazení dolů

(1) Tato vyhláška se vztahuje na doly s nebezpečím důlních otřesů.

(2) Mezi doly s nebezpečím důlních otřesů se zařazují doly, ve kterých k důlnímu otřesu došlo nebo které mohou být důlním otřesem ohroženy.[1])

§ 2
Výklad pojmů

Pro účely této vyhlášky se považují za

a) **otřesové jevy** – přírodní jevy náhlého porušení horského masivu, při nichž nastanou projevy v důlních dílech bez jejich deformací nebo s jejich zjevnou nebo měřitelnou deformací. Za otřesové jevy se považují odprýskávání nebo praskavky, rázy, otřesové, pilířové nebo detonační rány a důlní otřesy
   1. odprýskávání nebo praskavky – otřesové jevy, které se projevují odprýsknutím drobných úlomků hornin z obvodu důlního díla nebo zvukově charakteristickým prasknutím, popřípadě obojím. Důlní dílo se přitom zjevně nedeformuje,
   2. rázy, otřesové, pilířové nebo detonační rány – otřesové jevy zvukově registrovatelné, při nichž ke zjevné deformaci důlních děl nedochází nebo jsou nepatrné, jsou však přístroji měřitelné. Může při nich docházet k místním výlomům uhlí nebo hornin,
   3. důlní otřesy (dále jen „otřesy“) – otřesové jevy, při nichž dochází k vysunutí nebo vyvržení hornin do důlního díla a nastane jeho zjevná, trvalá deformace,

b) **protiotřesovou prevenci** – systém činností a opatření, jimiž se dociluje rozpoznání nebezpečí vzniku otřesů, zamezení jejich vzniku nebo omezení jejich následků,

c) **část horského masivu** – vertikálně a horizontálně vymezená oblast v dobývacím prostoru s obdobnými přírodními vlastnostmi,

d) **prognózu vzniku otřesů** – souhrn činností umožňujících stanovit náchylnost horského masivu nebo jeho části ke vzniku otřesů, stanovit stupeň nebezpečí vzniku otřesů v plánovaných, projektovaných a vedených důlních dílech a správně volit prostředky protiotřesové prevence. Prognóza vzniku otřesů se dělí na regionální a místní
   1. regionální prognózu vzniku otřesů – činnost umožňující stanovit náchylnost částí horského masivu ke vzniku otřesů na základě hodnocení přírodních a hornických podmínek a výskytu otřesových jevů,
   2. místní prognózu vzniku otřesů – souhrn činností umožňující stanovit stupeň nebezpečí vzniku otřesů v důlních dílech a účinnost aktivních prostředků protiotřesové prevence,

e) **aktivní prostředky protiotřesové prevence** – souhrn činností, opatření a zařízení ke snížení rizika vzniku otřesů,

f) **pasivní prostředky protiotřesové prevence** – souhrn činností, opatření a zařízení k omezení následků otřesů,

g) **chráněnou oblast** – oblast, kde působící napětí v horském masivu nedosahují hodnoty, které mohou při vedení důlních děl způsobit vznik důlního otřesu,

h) **ochrannou sloj (část ložiska)** – sloj, lávku sloje nebo část ložiska, jejíž vydobytí ve vhodném prostoru a čase umožňuje vést v jiné sloji nebo v jiné lávce téže sloje, případně části ložiska důlní díla v chráněné oblasti,

i) **ochrannou zónu** – oblast ve sloji přiléhající k důlnímu dílu, v níž je sloj přirozeně nebo uměle natolik porušená, že není schopna střádat pružnou energii a vytváří tlumící vrstvu při uvolnění pružné energie nastřádané za touto zónou,

---

[1]) § 73 odst. 1 a 2 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí.

j) **přídatná napětí** – napětí působící v horském masivu, která jsou vyšší, než odpovídají původnímu napětí v něm,

k) **ponechaný pilíř** – nevydobytá část horského masivu ovlivněná báňskými pracemi, ve které se mohou koncentrovat přídatná horská napětí jiná, než odpovídají geostatickému tlaku,

l) **příznaky otřesů** – pozorovatelné nebo měřitelné jevy, o nichž se na základě předchozích zkušeností z vedení důlních děl v určité části horského masivu ví, že mohou předcházet vzniku otřesů (například otřesové jevy v konkrétním důlním díle nebo charakteristický vývoj seismické aktivity).

§ 3

Řízení protiotřesové prevence

(1) V organizaci[2]) nebo její části (dále jen „organizace") musí být zajištěna protiotřesová prevence.

(2) V dolech s nebezpečím otřesů lze pověřit řízením protiotřesové prevence jen zaměstnance s vysokoškolským vzděláním příslušného směru[3]) s alespoň tříletou hornickou praxí, podle možností v dolech s nebezpečím otřesů.

(3) V dolech s nebezpečím otřesů je nutno zajistit činnosti vedoucí k předcházení podmínek vzniku otřesů, objasňování příčin projevů otřesů a stanovit opatření pro zvýšení bezpečnosti zaměstnanců a provozu (protiotřesový režim).

ČÁST DRUHÁ
PROTIOTŘESOVÁ PREVENCE

§ 4

Zařazování částí horského masivu

(1) V dolech s nebezpečím otřesů je nutno považovat všechny části horského masivu za nebezpečné otřesy, pokud je podle tohoto předpisu nelze zařadit jinak.

(2) Na základě výsledků prognózy lze vymezit části horského masivu, kde nehrozí nebezpečí otřesu.

§ 5

Zařazování důlních děl

(1) Všechna důlní díla s výjimkou těch, která jsou vedena v částech horského masivu, kde nehrozí nebezpečí otřesů (§ 4 odst. 2), zařadí organizace[4]) do 1., 2. nebo 3. stupně nebezpečí otřesů.

(2) Mezi důlní díla v 1. stupni nebezpečí otřesů se zařazují důlní díla, u nichž se při běžných způsobech jejich vedení bez použití aktivních a pasivních prostředků protiotřesové prevence nepředpokládá vznik otřesů.

(3) Mezi důlní díla ve 2. stupni nebezpečí otřesů se zařazují díla, u nichž při běžných způsobech jejich vedení nelze vyloučit nebezpečí vzniku otřesů. Při nepříznivém výsledku místní prognózy, prováděné v průběhu vedení důlních děl ve 2. stupni nebezpečí otřesů, nutno použít aktivních a pasivních prostředků protiotřesové prevence.

(4) Mezi důlní díla ve 3. stupni nebezpečí otřesů se zařazují díla, u nichž lze při jejich vedení předpokládat nebezpečí vzniku otřesů nebo v nichž se otřesy již projevily. Při vedení důlních děl ve 3. stupni nebezpečí otřesů je nutno vždy použít aktivních a pasivních prostředků protiotřesové prevence.

§ 6

Prognóza vzniku otřesů

(1) Organizace je povinna v dostatečném předstihu zjišťovat údaje potřebné pro prognózu.

(2) Seismickou aktivitu v dobývacím prostoru dolu je nutno sledovat a vyhodnocovat s použitím výsledků seismické aktivity celého ložiska, popřípadě pánve.

(3) Regionální prognóza je podkladem k vymezení částí horského masivu, kde hrozí, případně nehrozí nebezpečí otřesů. Prvky regionální prognózy jsou zejména

a) litologická povaha vrstevního sledu,

b) strukturně-tektonická a paleonapěťová analýza masivu,

c) analýza změn mocností a vývoje slojí,

d) existence anomálních jevů ve vývoji vrstevního sledu,

---

[2]) § 3a zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona ČNR č. 542/1991 Sb.

[3]) § 1 odst. 12 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 340/1992 Sb., o požadavcích na kvalifikaci a odbornou způsobilost a o ověřování odborné způsobilosti pracovníků k hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem a o změně některých předpisů vydaných Českým báňským úřadem k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem.

[4]) § 6 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb.

e) fyzikálně-mechanické vlastnosti horninového masivu nebo jeho částí,

f) hloubka uložení pod povrchem a její změny,

g) náchylnost slojí k projevu otřesů.

(4) Místní prognóza vychází z regionální prognózy a je podkladem pro zařazení nebo přeřazení důlních děl, pro určení míst v důlních dílech, kde lze předpokládat projev otřesu, a pro kontrolu účinnosti protiotřesových opatření.

(5) Způsob provádění prognózy stanoví plán otvírky, přípravy a dobývání;[5]) situování místní prognózy, její četnost, prostředky, jakož i využití jejich výsledků upřesní technologický postup.

§ 7

Prostředky protiotřesové prevence

(1) Při vedení hornických prací s výjimkou míst uvedených v § 13 odst. 1 musí být uplatněny aktivní a pasivní prostředky protiotřesové prevence, směřující ke snížení rizika vzniku otřesů a k omezení jejich následků. Je nutno volit postup, který nezvyšuje nebezpečí otřesů v jiných slojích nebo v jiné části horského masivu a neznemožňuje prognózu a užití prostředků protiotřesové prevence.

(2) Aktivní prostředky se použijí při vedení důlních děl na základě výsledků prognózy. Mezi aktivní prostředky patří zejména

a) časoprostorové vedení důlních děl,

b) trhací práce v okolních horninách a ve sloji,[6])

c) zavlažování sloje a okolních hornin,

d) odlehčovací vrty,

e) volba technologie vedení důlních děl,

pokud směřují k prevenci vzniku otřesů.

(3) Pasivní prostředky k omezení účinků případného otřesu nutno realizovat při vedení důlních děl na ochranu zaměstnanců a zařízení. Pasivní prostředky jsou zejména

a) omezení počtu zaměstnanců v ohrožených oblastech,

b) systémy odvolávání zaměstnanců při zjištění nebezpečí,

c) znepřístupnění nepotřebných důlních děl,

d) volba výztuže důlních děl,

e) umístění zařízení v důlních dílech,

f) dálkové ovládání strojů,

g) vytváření bezpečnostních dutin nebo kompenzačních prostorů,

h) vyvolání otřesů za nepřítomnosti lidí,

i) ochrana a vypínání elektrických zařízení.

(4) Použití a kombinaci aktivních a pasivních prostředků stanoví technologický postup podle výsledků prognózy.

ČÁST TŘETÍ
ZÁSADY PROJEKTOVÁNÍ A VEDENÍ DŮLNÍCH DĚL

§ 8

Projektování důlních děl

(1) V projektech nových dolů a pater je vždy nutno řešit koncepci protiotřesové prevence tak, aby mohl být určen současný i prognózovaný stav ložiska nebo jeho části z hlediska nebezpečí vzniku otřesů i s využitím zkušeností z dobývání tohoto ložiska na sousedních dolech.

(2) Plány otvírky, přípravy a dobývání musí vycházet a být v souladu s dlouhodobou koncepcí hornické činnosti v dolech s nebezpečím důlních otřesů.[7]) Dlouhodobá koncepce hornické činnosti musí být na těchto dolech zpracována nejméně na dobu pěti let, zohledňovat strategii protiotřesové prevence a být potvrzena obvodním báňským úřadem. Požadavek na zpracování dlouhodobé koncepce je naplněn, je-li plán otvírky, přípravy a dobývání zpracován nejméně na dobu pěti let a zohledňuje strategii protiotřesové prevence.

(3) Organizace[4]) aktualizuje dlouhodobou koncepci podle změn místních podmínek, nejméně však jedenkrát ročně.

(4) Základní preventivní opatření proti nebezpečí otřesů je nutno podle zvláštního předpisu[8]) řešit již v plánu otvírky, přípravy a dobývání. Přitom musí být zohledněn možný vliv ponechaných pilířů v nad-

---

[5]) Vyhláška Českého báňského úřadu č. 104/1988 Sb., o racionálním využívání výhradních ložisek, o povolování a ohlašování hornické činnosti a ohlašování činnosti prováděné hornickým způsobem, ve znění vyhlášky Českého báňského úřadu č. 242/1993 Sb.

[6]) § 101 až 107 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 72/1988 Sb., o výbušninách, ve znění vyhlášky Českého báňského úřadu č. 173/1992 Sb.

[7]) § 74 vyhlášky č. 22/1989 Sb.
Příloha č. 3 bod 1.3.1 vyhlášky č. 104/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 242/1993 Sb.

[8]) § 32 odst. 3 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona ČNR č. 541/1991 Sb.

loží sloje nebo slojí, pro něž je plán otvírky, přípravy a dobývání zpracován.

§ 9

Koordinace prací

(1) Hornická činnost v dolech s nebezpečím otřesů, v jejich částech a také mezi sousedními doly musí být koordinována i z hlediska ochrany proti otřesům.

(2) Postup prací dvou dolů na hranici dobývacích prostorů, pokud by se mohly vzájemně nepříznivě ovlivnit z hlediska vzniku otřesů, musí být předem projednán mezi oběma doly.[8])

(3) Koordinaci prací podle odstavců 1 a 2 navrhuje obvodnímu báňskému úřadu organizace.[4]), [8])

(4) Při koordinaci prací na hranici dobývacích prostorů je nutno zohlednit možnost využití přirozené hranice dobývání ke snížení nebezpečí otřesů.

§ 10

Technologické postupy

(1) Součástí technologického postupu pro důlní díla v horském masivu nebo jeho části s nebezpečím otřesů musí být příloha „Zvláštní opatření proti otřesům – projekt".[9])

(2) Zvláštní opatření proti otřesům se stanoví podle místních podmínek. Obsahuje zařazení důlního díla, provádění prognózy vzniku otřesů a její situování, četnost a prostředky, jakož i využití jejich výsledků, použití aktivních a pasivních prostředků protiotřesové prevence a charakteristiku příznaků otřesů.

(3) Technologický postup stanoví také nejvyšší přípustný počet zaměstnanců a určí přípustný souběh činností.

ČÁST ČTVRTÁ

DALŠÍ OPATŘENÍ PRO VEDENÍ DŮLNÍCH DĚL

§ 11

Poučení zaměstnanců

Zaměstnanci v důlních dílech s nebezpečím otřesů a technický dozor kontrolující pracoviště musí být před nástupem do těchto důlních děl prokazatelným způsobem seznámeni s možnými příznaky otřesů a pravidelně školeni o zásadách práce v důlních dílech s nebezpečím otřesů.

§ 12

Omezení prací

(1) Jsou-li zpozorovány příznaky otřesu nebo dojde-li k projevu otřesu, musí být práce ihned zastavena a osádka odvolána. Organizace[4]) určí podmínky, za nichž smí být práce opět zahájeny.

(2) Jsou-li výsledky místní prognózy prováděné při vedení důlních děl nepříznivé, lze dále vykonávat pouze práce související s protiotřesovou prevencí uvedené v technologickém postupu.

(3) Je-li provozován porub nebo dobývka[10]) ve 3. stupni nebezpečí otřesů, může organizace[4]) povolit vedení důlních děl ve 2. a 3. stupni nebezpečí otřesů v menší vzdálenosti než 200 m od hrany porubní fronty jen na základě znaleckého posudku, který vyloučí předpoklad nebezpečí otřesu při vedení těchto důlních děl. Jsou-li vykonávány v takových důlních dílech činnosti, které nesouvisí s jejich vedením, nutno stanovit zvláštní opatření k zajištění bezpečnosti.

(4) Ustanovení odstavce 3 se nevztahuje na práce související s provozem takového porubu nebo dobývky.

(5) Pokud lze předpokládat, že nedochází k pravidelnému uvolňování napětí v nadloží vedeného porubu nebo dobývky, vztahuje se ustanovení odstavce 3 na vzdálenost 200 metrů od obrysu vyrubané plochy.

§ 13

Vedení důlních děl

(1) Důlní díla zařazená do 1. stupně nebezpečí smí být vedena bez použití aktivních a pasivních prostředků protiotřesové prevence. V rozsahu stanoveném v technologickém postupu musí však být prováděna místní prognóza nebezpečí otřesů. Pokud toto nebezpečí bylo zjištěno, musí být v této oblasti důlní dílo přeřazeno podle § 5 a dále vedeno pouze za dodržení opatření stanovených pro 2. nebo 3. stupeň nebezpečí.

(2) Důlní díla zařazená do 2. stupně nebezpečí otřesů smí být vedena jen při soustavném provádění prognózy; mají-li mít vytvořenu ochrannou zónu, pak jen je-li tato zajištěna.

(3) Důlní díla zařazená do 3. stupně nebezpečí otřesů smí být vedena jen při soustavném provádění prognózy a používání aktivních prostředků protiotřesové prevence, i když byla zajištěna ochranná zóna, je-li tato požadována.

(4) Účinnost aktivních prostředků protiotřesové prevence nutno ověřovat po jejich provedení.

---

[9]) § 5, § 43 odst. 1 písm. g), § 59 odst. 1 písm. j) vyhlášky č. 22/1989 Sb.

[10]) § 2 odst. 1 písm. y) vyhlášky č. 22/1989 Sb.

§ 14

Vedení dlouhých důlních děl

(1) V dlouhých důlních dílech a prorážkách ve slojích je nutno provádět prognózu, a je-li stanovena technologickým postupem, zajišťovat potřebnou ochrannou zónu v čelbě, v bocích důlního díla a do potřebné vzdálenosti za čelbou.

(2) Výztuž dlouhých důlních děl[11]) nutno volit v souladu s požadovanou únosností s ohledem na stupeň nebezpečí otřesu, stanovená protiotřesová opatření, charakter očekávaných deformačních procesů, vlastnosti a konstrukce výztuže.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro ražbu ostatních důlních děl, například výklenků, komor, trafostanic a důlních provozoven.

§ 15

Vedení porubů

(1) Je-li technologickým postupem stanovena ochranná zóna, lze poruby vyuhlovat, jen pokud je v předpolí porubu vytvořena.

(2) Poruby je nutno vést v široké přímočaré frontě. Rozestup mezi sousedními poruby vedenými vedle sebe na společné chodbě musí být volen tak, aby nedošlo k jejich vzájemnému nepříznivému ovlivnění.

(3) Před přiblížením porubu k chodbám v pilíři v jeho předpolí na vzdálenost dosahu vlivu přídatného napětí od hrany porubní fronty musí být tyto chodby znepřístupněny. Ve zvláště odůvodněných případech, kdy nelze tyto chodby z provozních důvodů znepřístupnit, musí být zabezpečeny způsobem stanoveným technologickým postupem. Vstup do těchto chodeb je nutno omezit na nezbytnou míru.

(4) Volba porubní výztuže musí umožňovat provádění opatření protiotřesové prevence stanovených v technologických postupech a být stabilní i v případě, že dojde ke ztrátě jejího styku s nadložím.[12])

§ 16

Opatření pro ostatní důlní díla

(1) V již vyražených a používaných důlních dílech je nutno, zejména v souvislosti s vedením jiných důlních děl, zjišťovat ohrožení těchto děl otřesy. Rozsah ochrany před následky otřesů a interval provádění prognózy stanoví technologický postup.

(2) Při likvidaci důlních děl nutno postupovat analogicky podle ustanovení pro dlouhá důlní díla, poruby a ostatní důlní díla.

§ 17

Požadavky na elektrická zařízení

(1) Kabelové rozvody do 1000 V vně nevýbušných závěrů vedoucí do prostorů s nebezpečím otřesů, s výjimkou jiskrově bezpečných rozvodů, obvodů telekomunikačních a sdělovacích, obvodů roznětných vedení, osobních svítidel a elektrických obvodů důlních lokomotiv, musí být hlídány přístroji pro kontrolu izolace a při poklesu izolačního stavu pod 50 ohmů/1 V samočinně vypnuty.

(2) Kabelové rozvody nad 1000 V v důlních dílech zařazených podle § 5 a zařazených do prostor se zvýšeným nebezpečím výbuchu metanu (SNM 2) nebo prostor se zvýšeným nebezpečím výbuchu uhelného prachu (SNP 2)[13]) musí být vybaveny zařízením, které zajistí vypnutí při zemním spojení.

(3) Způsob vypínání elektrické energie oblasti ohrožené účinkem otřesů musí být řešen v havarijním plánu hlubinného dolu.

§ 18

Hlášení a dokumentace otřesů

(1) Každý otřes musí být hlášen příslušnému obvodnímu báňskému úřadu. Hlášeny musí být i ostatní otřesové jevy, pokud při nich došlo k úrazu.

(2) Dokumentace vedená podle zvláštního předpisu[14]) musí obsahovat podrobný situační náčrt místa vzniku otřesu s přiměřeně širokým okolím podle stavu v době vzniku otřesu, stručný záznam o průběhu otřesu a o jeho následcích.

(3) Ostatní otřesové jevy se dokumentují způsobem stanoveným organizací.[4])

(4) Na průsvitkách důlních map musí být zakresleny údaje potřebné k protiotřesové prevenci (pásma účinku ochranných slojí, ponechané pilíře v nadloží, tektonická pásma).

---

[11]) § 44 vyhlášky č. 22/1989 Sb.

[12]) § 260 odst. 6 vyhlášky č. 22/1989 Sb., ve znění vyhlášky č. 3/1994 Sb.

[13]) § 232 odst. 1 písm. c) a § 233 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 22/1989 Sb.

[14]) § 75 vyhlášky č. 22/1989 Sb.

ČÁST PÁTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 19
Výjimky

(1) Pouze v případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení při záchraně života nebo zdraví lidí nebo při likvidaci závažné provozní nehody (havárie), se organizace může odchýlit od ustanovení této vyhlášky.

(2) Kromě případů uvedených v odstavci 1 se může organizace od ustanovení § 3 odst. 2, § 12 odst. 3 a 5, § 13 odst. 2 a 3, § 14 odst. 3, § 15 odst. 2 a § 17 odst. 1 a 2 této vyhlášky odchýlit jen se souhlasem Českého báňského úřadu a za podmínek jím stanovených na návrh organizace[4]) doložený potřebnými náhradními opatřeními.

§ 20
Zrušovací ustanovení

Zrušuje se výnos Českého báňského úřadu č. 37/1991 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu v dolech s nebezpečím důlních otřesů (č. 2/1991 Ú. v. ČR).

§ 21
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou § 17 odst. 1, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Předseda:

Ing. **Bartoš** v. r.

46

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. prosince 1994 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Ministerstvem životního prostředí České republiky a Spolkovým ministerstvem pro životní prostředí, ochranu přírody a bezpečnost reaktorů Spolkové republiky Německo o uskutečnění společného pilotního projektu na ochranu životního prostředí „Městské čistírny odpadních vod v severních Čechách".

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 4 dnem 19. prosince 1994.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu životního prostředí.

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefón (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,– Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., – Praha 1, Tržiště 9, tel. (02) 245 105 14, l. 316 – Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 – Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 – Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 – Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou dosílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávanie novinových zásielok v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.